

[Bernhard Baunsgaard.]

Nu vil jeg gerne gøre opmærksom på, at når vi taler om dette, skal man skelne mellem, hvad der er betinget af priser, og hvad der er betinget af løn. Jeg har dermed ikke sagt, at dette med regulering efter lønnen bør overføres til alle de ting, der hidtil har været pristalsreguleret.

Derefter kommer jeg til de egentlige forslag. Jeg tror, at vi fra radikal side vil være overordentlig tilfredse med, at man forandrte visse af fradragene fra at være fradrag i indkomsten til at være fradrag i den beregnede skat. Jeg tror, at dette vil have meget store psykologiske virkninger. Jeg tror, at det vil være en god ting. Jeg er enig med regeringen i, at forslaget om at simplificere antallet af skalatrin for statskattens vedkommende er overordentlig godt og bør gennemføres. Jeg tror oven i købet, vi kan gå så langt, at for alle, der ligger under 80.000 kr. i indkomst, når året er gået, vil der ikke blive tale om restskatter selv ved en ret betydelig indtægtsfremgang. Jeg tror, det må kunne bygges ind i systemet.

Så kommer jeg til de andre ting, der er foreslået. Der er foreslået et fradrag for renter, men kun for de renter, der ligger over 4.000 kr. Jeg vil gerne udtale min anerkendelse af, at denne venstre regering som den første regering fremsætter forslag om indgreb i adgangen til fradrag på dette område. Det er et praktikabelt forslag, men når dette er sagt, vil jeg gerne tilføje, at desværre tror jeg ikke på, at man har været lige så heldig, dengang man skulle udforme det. Rent umiddelbart ville jeg hellere have, at det var de første 4.000 kr., man kunne trække fra, resten måtte man klare selv. Jeg forstår meget vel, at virkningen ikke nær bliver den samme, men man må også forstå, at ved at sætte et gulv for rentefradraget har man sagt, at vi giver fuld ret for dem, der har den meget store gæld, for dem, der skaffer sig de meget store huse, men vi giver ikke fradrag for dem, der har beskeden gæld og et mindre hus. Det må være konsekvensen af dette, og derfor kan jeg ikke give tilslutning til dette forslag, men jeg vil gerne sige endnu en gang: dette, at man angriber princippet, er meget væsentligt, og jeg håber, at vi i udvalget kan finde frem til et eller andet, så vi kan komme igennem med angrebet på dette fradrag.

Må jeg så sige om forsikringsfradraget på de 3.000 kr., der nu også skal omfatte udgifter til syge- og ulykkesforsikring, at det blev i sin tid konstrueret netop for at hjælpe dem, der er nødt til at selvpensionere sig. Jeg vil gerne have en undersøgelse af, om vi ikke rører ved det princip, vi dengang gennemførte. Så vidt jeg kan skønne på forhånd, må der her ligge et problem, og vi skulle nødig komme i den situation, at vi var hårde ved selvpensionisterne. Det er dem, vi ellers er hårde ved normalt.

Må jeg endelig føje til om medhjælpende hustruer — og det har forbindelse med det, jeg sagde om, at vi nu bør tage skridtet fuldt ud og gennemføre ophævelsen af sambeskatningen — at jeg anerkender, at man her er gået videre fra regeringens side, men efter min mening ikke langt nok. Også en medhjælpende hustru må anerkendes som det, hun er, et menneske, og hun må behandles lige så godt som manden. Leverer hun halvdelen af arbejdet i den fælles virksomhed, bør halvdelen af indkomsten virkelig også tilkomme hende. Det princip må gennemføres nu.

Hagen Hagensen (KF):

Der er behov for og forventning om lettelser i de direkte skatter. Skattetrykket er simpelt hen blevet for hårdt, så hårdt, at det hæmmer initiativ og lyst til at arbejde. De foreliggende lovforslag skulle give skattelettelser til alle. Dette er væsentligt for at opmuntre til yderligere indsats og arbejde. Det gælder ikke mindst for mellemindkomsterne, dem, som hr. Grünbaum vist op til de 80.000 kr. betegnede som store indkomster, men det gælder i øvrigt også for de mindste indkomster. Vigtigt er det, at flest muligt ikke skal skatte hårdere af den sidst tjente krone end af de tidligere tjente kroner.

Der er grund til at hilse finansministerens forslag om ændring af udskrivningsloven velkommen og at fastholde den nedsættelse af den samlede indkomstskat for 1975 på ca. 10 mia kr., som lovforslaget er udtryk for. Det er væsentligt, at indkomstbeskatningen af merindtægter sænkes, og det er derfor tilfredsstillende, at proportionalstrækket forlænges betydeligt. Der er i denne forbindelse grund til at pege på muligheden af en yderligere forlængelse af proportionalstrækket